

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 34Ek/807/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121270077
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6121270077.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: G. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. lánom XX/XX, XXX XX Y., zast. zákonným zástupcom, C. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. lánom XX/XX, XXX XX Hôrky, v konaní právne zast. Mgr. Rastislavom Otrubom, advokát, so sídlom AK v Žiline, Kvačalova 1227/55, proti povinnému: W. J. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX/XX, XXX XX X., v konaní právne zast. JUDr. Zdenkou Hulmanovou, advokátkou, so sídlom AK v Žiline, Kysucká cesta 3, o vymoženie zameškaného 2250 Eur a bežného výživného 150 Eur mesačne, vykonávanej súdnym exekútorom, JUDr. Margitou Rojčekovou, so sídlom exekútorského úradu Andreja Kmeťa 11, 010 01 Žilina, ktorý ju vedie pod sp. zn. 141EX 301/21, o sťažnosti oprávneného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, vydaného vyšším súdnym úradníkom dňa 31.05.2021, sp. zn. 34Ek/807/2021, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť oprávneného voči výrokom I. a III. z a m i e t a .

II. Súd mení uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 34Ek/807/2021 zo dňa 31.05.2021 vo výroku II. tak, že o p r á v n e n é m u u k l a d á povinnosť nahradiť povinnému trovy konania v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie v celkovej výške 112,85 Eur, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. Oprávnený je p o v i n n ý n a h r a d i ť povinnému trovy právneho zastúpenia v súvislosti s rozhodovaním o sťažnosti vo výške 56,51 Eur, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 31.05.2021 rozhodnutie, ktorým exekúciu v celom rozsahu v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil (výrok I.), oprávnenému uložil povinnosť nahradiť trovy exekučného konania nielen povinnému vo výške 275,68 eur (výrok II.), ale i súdnemu exekútorovi vo výške 36 eur (výrok III.). V odôvodnení uviedol, že povinný sa domáhal zastavenia exekúcie z dôvodu, že je daná skutočnosť, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, pretože sa nemohol dostať do omeškania s plnením výživného na tvorbu úspor, nakoľko si matka oprávneného nespĺnila povinnosť zriadiť osobitný účet maloletého a jeho názov a číslo oznámiť otcovi (povinnému) do 15 dní od doručenia rozsudku, uloženú V. výrokom exekučného titulu. Matka oprávneného ešte v čase pred rozhodnutím Krajského súdu v Žiline zaslala povinnému obálku, v ktorej bola odfotená kartička z banky, na ktorej bolo uvedené číslo účtu, bez sprievodného listu alebo iného vysvetlenia. Túto istú fotokópiu obdržal aj prostredníctvom mobilnej aplikácie, rovnako bez popisu a bez uvedenia názvu účtu. Povinný sa v banke informoval a zistil, že bez uvedenia názvu účtu nie je možné peniaze na tento účet zaslať. Povinný vyzval prostredníctvom právnej zástupkyne matku oprávneného na predloženie čísla účtu a názvu účtu za účelom úhrady príspevku na tvorbu úspor oprávneného. Vo výzve matku tiež oslovil, aby osobitný účet zriadila v banke na území SR z dôvodu, že dispozícia s účtom na tvorbu úspor podlieha súhlasu príslušného súdu. Povinný k návrhu na zastavenie exekúcie priložil obálku zaslanú povinnému matkou oprávneného, fotokópiu kartičky z banky, ktorá obsahovala názov banky a číslo účtu a fotografiu správy, ktorú matka oprávneného zaslala

povinnému. Oprávnený považoval návrh povinného za bezpredmetný, nielen pre to, že exekučný titul neuložil matke oprávneného povinnosť zriadiť účet na tvorbu úspor na území SR, ale i preto, že matka oprávneného informovala povinného (otca mal. Patrika) o zriadení účtu prostredníctvom SMS správy dňa 27.10.2020, z ktorej je zrejmé číslo účtu ako i označenie samotnej banky. Matka v rámci uvedenej SMS správy uviedla, že „toto je malého sporiaci účet“. Matka si povinnosť splnila i formou oznámenia, ktoré bolo zaslané doporučenou poštou. Oprávnený ako prílohu k svojmu vyjadreniu predložil podací lístok zo dňa 01.06.2020 a fotokópiu SMS správy medzi povinným a matkou oprávneného.

2/ Za použitia ustanovení § 61k ods. 1, 2 a 5 a § 61l ods. 3 prvá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) vyšší súdny úradník posúdil návrh povinného ako návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku s odkladným účinkom, avšak zároveň ako nedôvodný. Po opätovnom preskúmaní exekučného titulu zistil, že exekučný titul uložil matke oprávneného vo výroku V. povinnosť zriadiť maloletému sporiaci účet a jeho názov a číslo oznámiť povinnému (otcovi maloletého/oprávneného). Z dokumentov, ktoré predložil súdu povinný aj oprávnený je zjavné, že matka oprávneného oznámila povinnému prostredníctvom SMS zo dňa 27.10.2020 a prostredníctvom poštovej zásielky zo dňa 01.06.2020 číslo sporiaceho účtu a názov banky, v ktorej je účet zriadený. Matka oprávneného neoznámila povinnému názov sporiaceho účtu maloletého, preto zo strany povinného nebolo možné zaslať výživné na tento účet zriadený v Českej republike, a to z dôvodu, že pri zadávaní zahraničného platobného príkazu, kedy osoba uhradza finančnú čiastku z účtu v Slovenskej republike na účet v zahraničí, v tomto prípade v Českej republike, je pri zadávaní informácií o platobnom príkaze okrem IBANu potrebné uviesť aj celý názov účtu prijímateľa, inak nie je možné platobný príkaz realizovať. Matka oprávneného si preto nesplnila povinnosť stanovenú jej exekučným titulom vo výroku V. v celom rozsahu a znemožnila tak povinnému prispievať na sporiaci účet oprávneného tak, ako to určil exekučný titul vo výroku III. Je teda zjavné, že aj keby povinný chcel výživné na sporiaci účet uhrádzať, nebolo by to možné, nakoľko nedisponuje názvom sporiaceho účtu maloletého a teda nemôže na tento účet zrealizovať platobný príkaz. Oprávnený vo svojom vyjadrení uviedol, že matka oprávneného SMS správou a poštovou zásielkou informovala povinného o čísle účtu a o označení banky, v ktorej bol účet zriadený a v SMS správe uviedla, že „toto je malého sporiaci účet“. Oprávnený žiadnym spôsobom nepreukázal, že by povinnému oznámil aj názov účtu, nie je to možné zistiť ani z SMS správy so znením „toto je malého sporiaci účet“. Vyšší súdny úradník preto uzavrel, že matka oprávneného povinnému názov účtu neoznámila a znemožnila tak povinnému pravidelne na tento účet prispievať. Vzhľadom na vyššie uvedené posúdil, že v konaní je prítomný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, nakoľko sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Matka oprávneného si nesplnila povinnosť stanovenú jej exekučným titulom vo výroku V. v takom rozsahu v akom ju exekučný titul stanovil, nakoľko povinnému oznámila len číslo účtu a nie jeho názov. Exekučný titul jej vo výroku V. stanovil povinnosť okrem zriadenia sporiaceho účtu v prospech oprávneného aj povinnosť oznámiť číslo účtu a jeho názov povinnému. Vzhľadom na vyššie uvedené vyšší súdny úradník exekúciu v celom rozsahu zastavil podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, nakoľko povinnému nebolo umožnené plniť si svoju povinnosť tak ako to stanovoval exekučný titul v dôsledku nesplnenia podmienky uvedenej v exekučnom titule zo strany matky oprávneného.

3/ Proti rozhodnutiu podal oprávnený sťažnosť, v ktorej uviedol, že v podaní, ktoré bolo odovzdané na poštovú prepravu dňa 01.06.2020 zaslala matka i kópiu Smlouvy o ČSOB plus kontu zo dňa 25.05.2020, z ktorej jednoznačne vyplýva označenie majiteľa účtu, ktorým je Patrik Kravárik. Uvedené vyplýva z označenia zmluvných strán, ktoré uzavreli zmluvu o zriadení bankového účtu. Obranu povinného o nevedomosti majiteľa účtu považoval za nelogickú z dôvodu, že v zmysle III. a IV. výroku rozsudku Krajského súdu v Žiline bola matka povinná zriadiť účet maloletému a povinný bol zaviazaný prispievať na tvorbu úspor na osobitný účet maloletého zriadeného matkou. Z uvedeného je tak zrejmé, že majiteľom účtu môže byť výlučne samotný maloletý. Pokiaľ povinný tvrdí, že mal záujem plniť, mohol kontaktovať samotného oprávneného, resp. matku oprávneného tým, že požaduje doplnenie niektorých informácií potrebných na uskutočnenie prevodu a riadne plnenie povinností, čo však povinný neurobil. Napriek tomu, že bol podaný návrh na vykonanie exekúcie, povinný si doposiaľ povinnosť nesplnil ani len čiastočne. Ani samotné podanie návrhu na vykonanie exekúcie neprinútilo povinného ako otca oprávneného plniť si svoje vyživovacie povinnosti. Vzhľadom na uvedené mal za to, že matka oprávneného si riadne a včas splnila povinnosti vyplývajúce z exekučného titulu.

4/ V súvislosti s výrokmi o náhrade trov konania exekučný súd opomenul ustanovenie § 257 CSP, v zmysle ktorého súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Oprávneným je maloleté dieťa, ktoré je študentom 8. ročníka Základnej školy v Plzni bez akéhokoľvek príjmu ako i majetku. Opomenutím aplikácie ustanovenia § 257 dochádza k výraznému zásahu do práv a ochrany oprávneného ako maloletej osoby. Na dôkaz súdu predložil potvrdenie o návšteve školy. Na základe uvedených skutočností navrhol napadnuté uznesenie zmeniť tak, že súd návrh povinného zamietne a uloží povinnosť náhrady trov exekučného konania povinnému v rozsahu 100%.

5/ Povinný navrhoval sťažnosť oprávneného zamietnuť. Za nepravdivé považoval tvrdenia o tom, že matka oprávneného oznámila povinnému listom odoslaným 01.06.2020 názov účtu oprávneného a zároveň v ňom zaslala zmluvu. Naďalej trval na tom, že jeho jediným obsahom boli dve fotografie na formáte papiera A4, a to fotografia vizitky banky ČSOB, pobočka Plzeň a fotografia kartičky, na ktorej bolo napísané číslo účtu. V obálke sa nenachádzal sprievodný list, a rovnaký obsah mala aj správa mobilnej aplikácie bez sprievodného komentára, ktorú v tom období zaslala matka oprávneného povinnému. Dokazuje to i fakt, že matka oprávneného bezprostredne potom, ako sa dozvedela o rozhodnutí súdu o zastavení exekúcie, poslala povinnému (znovu bez sprievodného slova) fotografiu predmetnej „Smlouvy“. V prílohe sťažnosti predložil sken obálky spolu s jej kompletným obsahom tak, ako mu bola doručená v mesiaci jún 2020.

6/ Za nepravdivé tiež považoval tvrdenia oprávneného o jeho nezájme platiť oprávnenému výživné na tvorbu úspor, pretože bezprostredne po doručení rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ktorým boli dovolania matky i otca zamietnuté, oslovil prostredníctvom svojej právnej zástupkyne matku oprávneného, aby mu poskytla informácie o účte, na ktorý bude môcť dlžnú sumu a bežné výživné na tvorbu úspor oprávnenému zaplatiť. Právny zástupca oprávneného zaslal písomné podanie spolu s podacím lístkom a snímku z mobilnej aplikácie, no informáciu o názve účtu sa nedozvedel. Zároveň uviedol, že ako dôkaz súdu uvedené podanie s prílohami zaslané 05.05.2021 predkladá, pričom z neho má byť zrejmé, že matka oprávneného žiadnu zmluvu o zriadení účtu povinnému nikdy neposielala a jej obrana v sťažnosti vychádza z nepravdivých tvrdení (pozn. sudcu - podanie právneho zástupcu povinného z 05.05.2021 súdu nebolo predložené. K svojmu vyjadreniu povinný predložil list matky oprávneného RR330673445CZ s kartičkou čísla účtu a údajov ČSOB, a.s., SMS správu z 27.10.2020, podací lístok z 01.06.2020, podanie - Predloženie listinných dokladov do konania 37P/45/2019 zo dňa 17.03.2020 a platobné príkazy z 15.06.2021 a z 10.06.2021). Z dôvodu, že matka spolu s právnym zástupcom oprávneného predkladajú súdu v tomto konaní dôkaz, ktorý je pozmenený, vzniká dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu marenia spravodlivosti podľa § 334 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Pokiaľ matka oprávneného zaslala povinnému kópiu „Smlouvy o ČSOB plus kontu“ až potom, ako sa dozvedela o zastavení exekúcie, svojím konaním potvrdila, že si svoju povinnosť uloženú jej rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č.k. 11CoP/34/2020 zo dňa 27.10.2020 nespĺnila, inak by k tomuto kroku nepristupovala. Matka tak zapríčinila, že povinný nemohol plniť riadne a včas, nie povinný úmyselným neplnením povinnosti. Povinný bezodkladne po oznámení čísla a názvu účtu prostriedky v plnej výške uhradil, aj keď bol nútený si ich požičať. Zároveň riadne a včas platí i bežné výživné na tvorbu úspor, čo súdu preukazoval platobným príkazom na úhradu z 15.06.2021 na sumu 150 Eur a dňa 10.06.2021 na sumu 2 550 Eur. Poukázal však na fakt, že matka oprávnenému zriadila bežný účet, ku ktorému jej bola vydaná platobná karta, teda matka môže s účtom disponovať a i bez súhlasu súdu, nakoľko je účet zriadený v zahraničí, čím je tvorba úspor ohrozená.

7/ K výrokom o náhrade dodal, že pri aplikácii ustanovenia § 257 CSP je potrebné skúmať i to, či nespôsobí tvrdosť voči povinnému ako subjektu konania a nebude odporovať dobrým mravom, k čomu by v prípade nepriznania trov povinnému a súdnej exekútorke jednoznačne došlo. Návrh na začatie exekúcie bol podaný i napriek výzve právnej zástupkyne povinného na zváženie, či je na strane matky riadne splnená povinnosť, na základe ktorej by mohol plniť samotný povinný a z tohto dôvodu je oprávnený, hoci i maloleté dieťa bez majetku, povinný znášať trovy konania, ktoré i keď nepriamo vyvolal a zaviniel. Rozhodovanie o trovách je podstate druhotným aspektom konania, preto z pohľadu ústavnoprávnej udržateľnosti rozhodnutia sa nepovažuje za nevyhnutné, aby súd za každých okolností poskytol stranám v konaní priestor, aby sa vyjadrili k potenciálnej aplikácii § 257 CSP. Na základe uvedeného navrhol, aby súd uznesenie potvrdil a zaviazal oprávneného k náhrade trov konania o sťažnosti v rozsahu 100%.

8/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11/ Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

12/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

13/ Podľa § 520 prvá veta zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník k omeškaniu dlžníka nedôjde, ak veriteľ včas a riadne ponúknuté plnenie od neho neprijme alebo mu neposkytne súčinnosť potrebnú na splnenie dlhu.

14/ Po preskúmaní sťažnosti voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, zákonný sudca vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a konštatoval, že bola podaná včas, ale je len čiastočne dôvodná. Vyšší súdny úradník k tej časti rozhodnutia, ktorým exekúciu zastavil správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodnil.

15/ Exekúcia je vedená na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11CoP/34/2020 zo dňa 29.09.2020. Ním súd zmenil rozsudok Okresného súdu Žilina, č.k. 37P/273/2018-559 zo dňa 23.04.2020 v spojení s opravným uznesením č.k. 37P/273/2018-560 zo dňa 13.05.2020. Povinnému uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého oprávneného výživným v sume 200 Eur mesačne od 17.10.2018 vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa (výrok I.), uhradiť nedoplatok na bežnom výživnom za obdobie od 17.10.2018 do 29.09.2020 spolu v sume 1 650 Eur do 60 dní od doručenia rozsudku k rukám matky (výrok II.), povinnosť prispievať na tvorbu úspor maloletého oprávneného sumou vo výške 150 Eur mesačne od 01.01.2020, ktoré bude poukazovať vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred, na osobitný účet maloletého (výrok III.), povinnosť uhradiť nedoplatok na sporiacej časti výživného za obdobie od 01.01.2020 do 29.09.2020 v sume 1 350 Eur do 30 dní od doručenia rozsudku na osobitný účet maloletého (výrok IV.). Okrem toho uložil matke oprávneného osobitný účet maloletého zriadiť a jeho názov a číslo oznámiť otcovi do 15 dní od doručenia rozsudku (výrok V).

16/ Predmetom tohto exekučného konania je len časť vyživovacej povinnosti uloženej povinnému exekučným titulom, a to na plnenie výživného na tvorbu úspor. Spor o prípustnosť exekúcie sa medzi účastníkmi vedie ohľadom skutočnosti, či sa povinný dostal do omeškania s jeho platením, ktorá bola viazaná na splnenie povinnosti uloženej matke výrokom V. exekučného titulu. Kým oprávnený tvrdil, že jeho matka si povinnosť zriadiť účet splnila a túto skutočnosť oznámila povinnému, povinný tvrdil, že z ňou predložených písomností, ani komunikácie prostredníctvom mobilnej aplikácie, mu nebola poskytnutá zo strany matky oprávneného potrebná súčinnosť, keď mu neoznámila názov účtu, na ktorý má povinný plniť.

17/ Z výroku V. exekučného titulu podľa názoru súdu jednoznačným spôsobom vyplýva, akú povinnosť si mala matka oprávneného (ktorá v tomto exekučnom konaní vystupuje ako zákonná zástupkyňa na strane oprávneného) splniť. Povinnému (otcovi oprávneného) mala v lehote 15 dní od doručenia rozsudku nielen oznámiť zriadenie osobitného účtu maloletého, ale v uvedenej lehote i oznámiť otcovi jeho názov a číslo. Z tvrdení účastníkov a listinných dôkazov nimi predložených súd zistil, že povinný už v návrhu na zastavenie exekúcie popieral, že by mu matka oznámila názov účtu, pričom ako prílohy

predložil sms komunikáciu z 27.10.2020 a prefotený obsah zásielky RR330673445CZ, t.j. kartičku s číslom účtu a kartičku s údajmi ČSOB banky. Preto sa dôkazné bremeno na preukázanie splnenia povinnosti vyplývajúcej z výroku V. exekučného titulu matkou (pretože táto súčinnosť bola na splnenie povinnosti nevyhnutná), presunulo na oprávneného, ktorý mal v rámci vyjadrenia k návrhu na zastavenie exekúcie vyvrátiť tvrdenia povinného o nesplnení povinnosti zo strany matky oprávneného, najmä že mu bol oznámený názov osobitného účtu. Oprávnený však vo svojom vyjadrení tvrdil len to, že matka informovala otca o zriadení účtu prostredníctvom SMS správy zo dňa 27.10.2020, z ktorej je zrejmé číslo účtu a označenie samotnej banky a v rámci SMS správy uviedla, že toto je malého sporiaci účet a povinnosť si splnila i formou oznámenia, ktoré bolo zaslané doporučenou poštou. V predloženej sms správe (MMS) dňa 27.10.2020 boli fotografie čísla účtu, údajov banky (ČSOB, a.s.) s údajmi o otváracích hodinách a prefotený text: „...uzavírají v souladu s občanským zákoníkem a zákonem o plat.... Smlouvu o ČSOB Plus Kontu (dále jen „Smlouva“)...ecná ujednání...eli účtu na základě Smlouvy poskytovat tyto služby“...293391809/0300, IBAN CZ220300000000293391809, v měn...“. Správa ešte obsahovala text: „Toto je malého sporiaci účet“. Okrem toho súdu oprávnený predložil Podací lístok z 01.06.2020, z ktorého vyplýva, že matka oprávneného doručovala zásielku RR330673445CZ povinnému. Z takto predložených listinných dôkazov a tvrdení však súd vyhodnotil, že oprávnený neunesol dôkazné bremeno, že jeho matka si splnila povinnosť oznámiť povinnému i názov účtu (aby si ten mohol plniť svoju vyživovaciu povinnosť). Na základe uvedených skutočností, sudca prijal záver, že vyšší súdny úradník správne posúdil, že matka oprávneného nespĺnila svoju povinnosť uloženú jej výrokom V. v celosti, pretože z takto predložených písomností nemožno zistiť názov osobitného účtu, na ktorý mal povinný výživné na tvorbu úspor zasielať. Pokiaľ oprávnený v sťažnosti doložil Smlouvu o ČSOB plus kontu z 25.05.2020, o ktorom tvrdil, že bola obsahom podania odovzdanom na poštovú prepravu dňa 01.06.2020, súd také tvrdenia nepovažoval za presvedčivé, nakoľko ich vôbec neuvádzal vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, ale až po tom, čo súd exekúciu zastavil a navyše len podací lístok zo dňa 01.06.2020 spoľahlivo nepreukazuje, že zmluva bola súčasťou zásielky, keďže lístok žiadne bližšie údaje o obsahu zásielky neuvádza. Neobstojí ani argument oprávneného, že pokiaľ mal byť maloletému zriadený osobitný účet, jeho majiteľom môže byť logicky výlučne maloletý, pretože súd má za to, že i keď to môže pre oprávneného vyznievať logicky, exekučným titulom bola určená povinnosť nielen oznámiť číslo účtu ale i jeho názov, teda matka oprávneného si svoju povinnosť nespĺnila a nemohla sa preto spoliehať len na logické odvodenie tejto skutočnosti povinným. Pritom z tvrdení povinného vyplýva, že bez znalosti názvu účtu nie je objektívne možné uskutočniť prevod finančných prostriedkov na účet vedený v cudzine.

18/ Vzhľadom na to, že oprávnený súdu nepreukázal, že si matka (pred začatím exekučného konania) povinnosť oznámiť otcovi, ako výživou povinnému rodičovi, názov osobitného účtu splnila, nebolo umožnené povinnému plniť si vyživovaciu povinnosť na tvorbu úspor. S poukazom na ustanovenie § 520 Občianskeho zákonníka, preto nemožno tvrdiť, že povinný si nespĺnil povinnosť určenú mu súdnym rozhodnutím, nakoľko splneniu jeho povinnosti predchádzala povinnosť matky (ktorá v mene oprávneného iniciovala exekučné konanie), ktorá splnená nebola a teda povinný sa nemohol dostať do omeškania s plnením povinnosti plniť na osobitný účet maloletého zriadený matkou. Povinnému táto okolnosť bránila splniť dobrovoľne svoju povinnosť z exekučného titulu, čo súd posúdil ako okolnosť brániacu vymáhateľnosti exekučného titulu na vymáhaný nárok v tomto exekučnom konaní, a ktorá je zákonným dôvodom zastavenia exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku. V dôsledku uvedeného potom nemohol byť návrh oprávneného na vykonanie exekúcie posúdený ako dôvodný, pretože neboli naplnené podmienky upravené ustanovením § 48 ods. 2 Exekučného poriadku (exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku t exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá). Tvrdenia oprávneného o tom, že ani podanie návrhu na vykonanie exekúcie povinného neprinútilo splniť si povinnosť z exekučného titulu, ale ani následné úhrady povinného, ktoré preukazoval platobnými príkazmi, neboli pre exekučné konanie právne významné, nakoľko už ku dňu začatia exekučného konania neboli naplnené predpoklady vedenia exekúcie. Sudca preto považoval rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka, ktorým exekúciu v celosti zastavil za správne a sťažnosť oprávneného za nedôvodnú.

19/ Pre posúdenie, či vyšší súdny úradník vydal správne rozhodnutie týkajúce sa povinnosti oprávneného uhradiť trovy exekúcie povinného a či mu možno uložiť povinnosť nahradiť trovy povereného súdneho exekútora, bolo podstatné, či sa exekúcia zastavila z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať. Exekúcia bola zastavená z dôvodu podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku, pretože plneniu povinnosti povinného predchádzalo splnenie povinnosti uloženej matke

oprávneného výrokom V. exekučného titulu. Procesnú zodpovednosť za návrh podaný bez splnenia podmienok uvedených exekučným titulom nesie výlučne oprávnený. K zastaveniu exekúcie teda došlo v príčinnej súvislosti s nedôvodne podaným návrhom oprávneného na začatie exekúcie. Na základe uvedených skutočností sudca uzavrel, že exekúcia sa zastavila z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať. Povinnému v súvislosti s obranou proti neprípustnej exekúcii vznikli trovy spočívajúce v právnom zastúpení, na ktorých náhradu mu vznikol nárok podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku. Pokiaľ oprávnený namietal, že by mu súd nemal uložiť povinnosť náhrady trov s prihliadnutím na dôvody hodné osobitného zreteľa, za ktoré oprávnený považoval svoju maloletosť a neexistenciu príjmu a majetku, sudca dôvody hodné osobitného zreteľa v tomto konkrétnom prípade nezistil, resp. len samotnú skutočnosť, že oprávneným je maloleté dieťa (ktoré nemá príjem), nepovažoval za postačujúcu na nepriznanie trov povinnému (ani súdnemu exekútorovi). Exekúcia bola odpočiatku nedôvodná, čím oprávnený zbytočne vyvolal vznik trov. Sudca v takom prípade nepovažoval za spravodlivé, aby ich znášal povinný, ktorý nijakým spôsobom neprispel k začatiu exekúcie. Návrhom na začatie exekúcie oprávnený iniciuje exekučné konanie, ktoré má vážne právne následky (a to bez ohľadu na to, či je konanie oslobodené od súdnych poplatkov). Preto má jeho podanie oprávnený vždy starostlivo uvážiť, aby predchádzal následkom spojeným s nedôvodným začatím exekučného konania a exekúcie, najmä v prípade, že splneniu povinnosti povinného predchádza iná povinnosť, prípadne splnenie podmienky, čo v tomto prípade neurobil. Za nesprávne však sudca považoval vyčíslenie trov priznaných povinnému. Vyšší súdny úradník pri svojom rozhodovaní vychádzal z nesprávneho základu pre výpočet tarifnej odmeny, keď ho určil podľa § 10 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“) vychádzajúc z 5-násobku ročného plnenia, t.j. sumy 9 000 Eur. Vyhláška však upravuje osobitným spôsobom tarifnú hodnotu pri exekúcii na opakujúce sa plnenia v ustanovení § 10 ods. 4. V takom prípade sú tarifnou hodnotou opakujúce sa plnenia, ktoré sú zročné v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie. V čase podania návrhu na vykonanie exekúcie si oprávnený uplatnil nárok na zročné výživné v sume 2 250 Eur, v dôsledku čoho je hodnota jedného úkonu právnej služby 45,64 Eur (ako 1 zo základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá predstavovala 91,29 Eur). Preto pokiaľ vyšší súdny úradník priznal povinnému nárok na náhradu trov za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava právneho zastúpenia a podanie návrhu na zastavenie exekúcie) je jeho rozhodnutie v tejto časti nesprávne. Sudca preto postupom podľa § 250 ods. 2 CSP zmenil napadnuté rozhodnutie vo výroku II. tak, že oprávnenému uložil povinnosť nahradiť trovy povinného v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie v celkovej výške 112,85 Eur (odmena za 2 úkony právnej služby vo výške 91,29 Eur + 2-krát režijný paušál á 10,78 Eur).

20/ Pokiaľ ide o výrok o trovách súdneho exekútora, tento výrok považoval sudca za správny. Vzhľadom k tomu, že súdny exekútor sa v zmysle § 35 ods. 1 posledná veta Exekučného poriadku považuje za účastníka konania, pokiaľ súd rozhoduje o jeho trovách, pred rozhodnutím vyzval sudca súdneho exekútora na vyjadrenie k sťažnosti oprávneného. Súdny exekútor uviedol, že na úhrade sumy 36 Eur trvá.

21/ Exekútorovi trovy exekúcie v zmysle Exekučného poriadku v zásade uhrádza povinný. Neplatí to však v prípadoch uvedených v ustanovení 199c ods. 1 až 3 Exekučného poriadku. Jedným z nich je kumulatívne splnenie podmienok, že sa exekúcia skončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať (prípadne z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie). Ustanovenie § 199c ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku (platenie trov exekútora súdom) nemožno aplikovať, pretože exekúcia nebola zastavená rozhodnutím súdneho exekútora z dôvodu nemajetnosti povinného. Keďže exekúcia bola zastavená z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať, boli naplnené podmienky úhrady trov súdneho exekútora oprávneným (§199c ods. 1 Exekučného poriadku), pričom tak ako bolo uvedené už v súvislosti s rozhodnutím o trovách povinného, súd nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa pre ich nepriznanie.

22/ Na základe vyššie uvedených skutočností a právnych dôvodov sudca sťažnosť oprávneného voči výrokom I. a III. zamietol ako nedôvodnú podľa § 250 ods. 1 CSP a vo výroku II. zmenil tak, že oprávnený je povinný nahradiť povinnému trovy exekúcie v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie v celkovej výške 112,85 Eur.

23/ Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

24/ Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

25/ Keďže oprávnený nebol v súvislosti so sťažnosťou vo veci (rozhodnutí o zastavení exekúcie) úspešný, nevznikol mu nárok na náhradu trov exekučného konania. Povinný si nárok na trovy konania uplatnil, no nevyčísľil. Exekučný poriadok v ustanovení § 199a ods. 2 definuje, ktoré výdavky povinného sa považujú za jeho trovy v exekučnom konaní, pričom v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie sú to výdavky na jeho zastupovanie. Ustanovenie § 199d ods. 2 Exekučného poriadku ďalej upravuje pravidlá ich náhrady. Nakoľko však Exekučný poriadok neupravuje postup súdu v prípade ich uplatnenia, no nevyčíslenia, sudca priznal povinnému náhradu konania vyplývajúcich zo spisu. Povinný bol v konaní zastúpený právnym zástupcom (advokátom), pričom mu v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie vznikli výdavky. Vychádzajúc z tarifnej hodnoty veci, ktorou bola suma 2 250 Eur, priznal sudca povinnému podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 10 ods. 1, 4, § 13a ods. 2 písm. c/, § 16 ods. 3 Vyhlášky odmenu za 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k sťažnosti) vo výške 45,64 Eur (ako 1 zo základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá predstavovala 91,29 Eur), 10,87 Eur ako režijný paušál za rok 2021, t.j. trovy v celkovej výške 56,51 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (